Fk. 50. (6)
(X 2045041)
Za 1687
BIBLIOTHECA PONICKAVIANA
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HALLE (SAALE)
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-74221-p0001-5

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

OMnium piorum animos occupauit, omnibus ætatibus, ſtudium celebre & feſtiuum, cùm alios ἄνδρας ἐνδόξους, tum ἱεροφάντας, maximè ἀρχιμανδρίτας, vt Euagrius loquitur, ſeu Eccleſiæ & ſcholæ gubernatores excellentes, maximeq; ſalutares, præclariſſimeq; meritos, piè defunctos, cum θεολογίας ſocietate, tum grato debitæ parentationis præconio proſequendi, non modò, vt ipſis eorumq; familiæ conſtent, ea, quæ debentur, τῶν πόνων exantlatorum ἐπίχειρα, & alij ζήλῳ imitationis laudabilis pietatis, ſapientiæ & virtutis prædeceſſorum, accendantur, ſed etiam, vt donorum omnium autori, DEO ipſi, δοξολογία perſoluatur debita, & magnitudine jacturæ ſeu cladis τῶν μεγάλων δογματιστῶν καὶ τῆς ἀληθείας ἀγωνιστῶν καὶ νικητῶν, vt Nazianzeni verbis vtamur, ſeriò deplorata, incendium piarum precum, quibus auerſio maiorum ruinarum & ἀποκατάστασις domus DEI, per παραστάτας heroicos, rei Eccleſiaſticæ antiſtites, neceſſaria & conueniens, ab architecto ſummo fideliſſimoq; obtineatur, in nobis exuſcitetur & exardeſcat. Cui conſuetudini ſaluberrimæ, vt nunc quoq; à nobis ſatisfiat, occaſionem nobis offert (proh dolor) ἀπροσδόκητος, at reuera beata ἀνάλυσις, πρὸ ὥρας ἀνηρπασμένου, vt Gregorij Niſſeni phraſi vtamur, viri reuerendi & ampliſſimi Domini CORNELII BECCERI, ſacræ Theologiæ Doctoris & Profeſſoris, ac Eccleſiæ ad D. Nicolai paſtoris digniſſimi, & ἀρχιτέκτονος τῆς οἰκίας κυρίου, vt Nazianzenus loquitur, apud nos, poſt Superattendentem præ alijs, anteſignani, nec communi tãtùm luctu, ſed egregiæ quoq; laudis præconio digniſſimi. Is parentibus apud nos natus eſt honeſtiſſimis, Anno Chriſti M. D. LXI. die Octob. 24. nomen ſortitus ab auo Coloniæ mortuo Anno &c. LXIV. Cùm dotes in ipſo mox eminerent ingenij, nequaquam vulgaris, ſed præcellentis, & ad ſumma nati, in hac ipſa pietatis & literarum officina, artificibus informandus traditus, inter quos M. GVILHELMVS HILDEN, præceptor illius, præcipuam laudẽ meretur, cùm eruditæ doctrinæ & linguarum, etiam Ebraicæ, quam ex clariſſimo Domino D. GEORGIO CVNELIO medico, mox anno 80. addidicit, tùm veræ pietatis catecheticæ præſidia, vnà cum dignitate Baccalaureatus & Magiſterij, maturè & feliciter ſibi comparauit, Anno Chriſti 80. & 84. Et vt acquiſitæ eruditionis vſum ſibi compararet optatum, non modò priuatum hîc ludum initiò aperuit anno 86, & gubernauit, non ſine fruge ciuitatis optata, ſed paulò etiam poſt in συνεργίαν ludi publici, ad D. Thomæ, ab ampliſſ. prudentiſſimoq; Senatu cooptatus anno 88. munere τοῦ συναγωνιστοῦ ibidẽ ſumma fide & diligentia, non ſine multorũ grata prædicatione, & ampliſſimi Senatus fauore, & approbatione ſingulari, aliquot annos perfunctus eſt. Quibus cum ἀγωνίσμασι vtiliſſimis, inde ab initio coniunxit, veræ & ſanioris Theologiæ indefeſſum ſtudium, id quod lucubrationes, de aduentu & paſſione CHRISTI, & de Paulo Apoſtolo, ab ipſo tum temporis typis diuulgatæ, non ſine ſpecie fructus præclariſſimi, & ſpe progreſſionum futurarum, longè vberiorum, teſtantur. Cùm autem præclaris, tam naturæ donis, quàm artium & linguarum, ſtyli præſertim purioris & nitidioris adminiculis, ad vtrumq; docendi genus, tam ſcholaſticum quàm Eccleſiaſticum, diuinitùs inſtructus eſſet, maturè animum ad miniſterij ſacri προγυμνάσματα appulit, in ijſq; ſine magno negocio, tantum profecit celerrimè, vt ad συνεργίαν miniſterij Eccleſiaſtici, in oppido Rochlicij, anno 88. magno omnium ordinum conſenſu vocaretur, in eoq; aliquot annos operam nauaret, DEO gratam, Eccleſiæ & Synedrio ſummopere probatam, collegis acceptam, & auditoribus ſalutarem, ducta vxore, anno 89, DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, conſulis ibidem filia, ex qua liberos ſuſcepit nouem, de quibus filij duo, & filiæ tres, adhuc ſunt ſuperſtites, quæq; Calendis Maij ſuperioris anni piè conſopita eſt. Cùm autem non ardor modò doctrinæ pietatis cœleſtis tuendæ & propagandæ, in ipſo mox luceret ſingularis, ſed ſubinde etiam in illo dona τῆς δυνάμεως ἑρμηνευτικῆς & dexteritatis τῆς πραγματείας Eccleſiaſticæ, augmenta caperent illuſtriora, famæ & nominis celebritate notior factus, autoritate ampliſſimi & celeberrimi Senatus huius oppidi, anno XCII. ad noſtras Eccleſias, adminiſtrandas reuocatus fuit. Quibus in exercitationibus liberaliſſimis, non modò operæ Eccleſiæ precium fecit laude digniſſimum aliquot annos, magna cum multorum gratulatione, (vnde opera illius ad gubernationem ſeu ἐφορείαν Eccleſiæ Leiſnicenſis expetita fuit) ſed etiam in linguæ ſanctæ cultura, eas progreſſiones, opinione fecit celeriùs, vt ſine cortice, quod dicitur, natare, & ſcripturam propheticam, ex limpidiſſimis fontibus Iſraëlis, interpretari, & myſteria multa, quæ eruditos interpretes, canum ſagacium inſtar, laterent, velut feram optatam, ex ſpecu cœleſtis nemoris eruta, in lucem & conſpectum hominum producere, & ad vſum Eccleſiæ, magno cum fructu, præ alijs accommodare poſſet, non ſine Synagoniſtarum admiratione. Quæ miranda ſtudiorũ προκοπὴ illum quoq; in maxima Eccleſiæ perturbatione & piorum cribratione, cum vnanimi ampliſſimi Senatus huius ciuitatis conſenſu, autoritate Illuſtriſſimi Principis Electoris confirmato, ad πρωτοκαθεδρίαν Eccleſiæ D. Nicolai, præter ipſius opinionem & expectationem, feliciter euexit. Et hæc gubernacula Eccleſiæ tenuit ab anno XCIV. non modò ἐπισκόπως, præſidis ſeduli, attenti, & fidelis officio fungendo, ſed etiam magno cum auditorum, peneq; inenarrabili fructu & præconio. Cum autem labor improbus & ſtudium indefeſſum, in illo nihil quicquam remitteret, ſed ſubinde intenderetur magis magiſq;, pro ingenij contentione generoſiſſima, qua ſubinde maiorem ſibi copiam, & theſauros ampliores cœleſtis ſapientiæ comparare, conabatur, factum eſt, vt editis aliquot, ſolertiſſimæ facultatis, ſacra cùm diſputandi, tùm enarrandi, ſpeciminibus, in hac ſchola celeberrima, in difficilimis Eccleſiæ controuerſijs, magna cum auditorum voluptate, curſu τῆς προπαρασκευῆς, per Baccalaureatus & Licentiæ exercitia, ordine abſoluto, cum Domino Superattendente, conſentientibus judicijs & ſummâ voluntate communitatis, ſtudij Theologici, in hac Academia, honoribus Doctoratus Theologici, publicè, inter multiplicia literatorum συγχάρματα, ornaretur, anno ſcilicet Chriſti XCIX, quibus illi teſtimonium τῆς ἀμφιδεξίας & aptitudinis præclaræ, ad ſcholaſticã non minus iuuentutem præclarè informandam, quàm plebem docendam, tributum fuit conſpicuum & celeberrimum. Nec vanum de ipſo fuit collegij Theologici judicium. Paulò enim pòſt, quam non ſine ſummo labore & defatigatione, vir quidam reuerendus & clariſſimus, cum Canonicatus profeſſione prius ſuſtinuerat, profeſſionem Theologicam quartam, ſumma voluntate ipſi ceſſit, in qua ſparta ſcholaſtica ornãda quoq; non minus, quàm in Paſtoratu adminiſtrando, rurſus ſumma cum laude & approbatione plurium elaborauit, & maiorem in modum eminuit. Hanc profeſſionem theologicam, cooptatio honorifica in Collegium Principum minus, è veſtigio comitata eſt. Quam cooptationem, libellus cantionum Pſalmi Dauidis, ab ipſo editus, magno cum applauſu ſecutus eſt τῆς εὐχαριστίας ἕνεκα. Et quia gubernatio ſtudiorum & commodorum facultatis Theologicæ, certo ordine, per Doctores illius facultatis ſingulos, decurrit, ſecundùm eorum ſeriem, ideò non modò profeſſionis celeberrimæ ſtationem, ſummo cum decore, tenuit, ſed ſimul etiam in adminiſtrandis facultatis rebus, maximè in cenſura nouorum ſcriptorum Theologicorum ſubinde edendorum, [illegible] iudicij dexteritatem, in hac

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

Omnium piorum animos occupauit, omnibus ætatibus, ſtudium celebre & feſtiuum, cùm alios ἄνδρας ἐνδόξους, tum ἱεροφάντας, maximè ἀρχιμανδρίτας, vt Euagrius loquitur, ſeu Eccleſiæ & ſcholæ gubernatores excellentes, maximeq; ſalutares, præclariſſimeq; meritos, piè defunctos, cum θρηνολογίας ſocietate, tum grato debitæ parentationis præconio proſequendi, non modò, vt ipſis eorumq; familiæ conſtent, ea, quæ debentur, τῶν πόνων exantlatorum ἐπίχειρα, & alijs ζῆλος imitationis laudabilis pietatis, ſapientiæ & virtutis præ deceſſorum, accendantur, ſed etiam, vt donorum omnium autori, DEO ipſi, δοξολογία perſoluatur debita, & magnitudine jacturæ ſeu cladis τῶν μεγάλων δογματιστῶν καὶ τῆς ἀληθείας ἀγωνιστῶν καὶ νικητῶν, vt Nazianzeni verbis vtamur, ſeriò deplorata, incendium piarum precum, quibus auerſio maiorum ruinarum & ἀποκατάστασις domus DEI, per παραστάτας heroicos, rei Eccleſiaſticæ antiſtites, neceſſaria & conueniens, ab architecto ſummo fideliſſimoq; obtineatur, in nobis exuſcitetur & exardeſcat. Cui conſuetudini ſaluberrimæ, vt nunc quoq; à nobis ſatisfiat, occaſionem nobis offert (proh dolor) ἀπροσδόκητος, at reuera beata ἀνάλυσις, πρὸ ὥρας ἀνηρπασμένη, vt Gregorij Niſſeni phraſi vtamur, viri reuerendi & ampliſſimi Domini CORNELII BECCERI, ſacræ Theologiæ Doctoris & Profeſſoris, ac Eccleſiæ ad D. Nicolai paſtoris digniſſimi, & ἀρχιτέκτονος τῆς οἰκίας κυρίου, vt Nazianzenus loquitur, apud nos, poſt Superattendentem præ alijs, anteſignani, nec communi tātùm luctu, ſed egregiæ quoq; laudis præconio digniſſimi. Is parentibus apud nos natus eſt honeſtiſſimis, Anno Chriſti M. D. LXI. die Octob. 24. nomen ſortitus ab auo Coloniæ mortuo Anno &c. LXIV. Cùm dotes in ipſo mox eminerent ingenij, nequaquam vulgaris, ſed præcellentis, & ad ſumma nati, in hac ipſa pietatis & literarum officina, artificibus informandus traditus, inter quos M. GVILHELMVS HILDEN, præceptor illius, præcipuam laudē meretur, cùm eruditæ doctrinæ & linguarum, etiam Ebraicæ, quam ex clariſſimo Domino D. GEORGIO CVNELIO medico, mox anno 80. addidicit, tùm veræ pietatis catecheticæ præſidia, vnà cum dignitate Baccalaureatus & Magiſterij, maturè & feliciter ſibi comparauit, Anno Chriſti 80. & 84. Et vt acquiſitæ eruditionis vſum ſibi compararet optatum, non modò priuatum hîc ludum initiò aperuit anno 86, & gubernauit, non ſine fruge ciuitatis optata, ſed paulò etiam poſt in συνεργίαν ludi publici, ad D. Thomæ, ab ampliſſ. prudentiſſimoq; Senatu cooptatus anno 88. munere τοῦ συναγωνιστοῦ ibidē ſumma fide & diligentia, non ſine multorū grata prædicatione, & ampliſſimi Senatus fauore, & approbatione ſingulari, aliquot annos perfunctus eſt. Quibus cum ἀγωνίσμασι vtiliſſimis, inde ab initio coniunxit, veræ & ſanioris Theologiæ indefeſſum ſtudium, id quod lucubrationes, de aduentu & paſſione CHRISTI, & de Paulo Apoſtolo, ab ipſo tum temporis typis diuulgatæ, non ſine ſpecie fructus præclariſſimi, & ſpe progreſſionum futurarum, longè vberiorum, teſtantur. Cùm autem præclaris, tam naturæ donis, quàm artium & linguarum, ſtyli præſertim purioris & nitidioris adminiculis, ad vtrumq; docendi genus, tam ſcholaſticum quàm Eccleſiaſticum, diuinitùs inſtructus eſſet, maturè animum ad miniſterij ſacri προγυμνάσματα appulit, in iiſq;, ſine magno negocio, tantum profecit celerrimè, vt ad συνεργίαν miniſterij Eccleſiaſtici, in oppido Rochlicij, anno 88. magno omnium ordinum conſenſu vocaretur, in eoq; aliquot annos operam nauaret, DEO gratam, Eccleſiæ & Synedrio ſummopere probatam, collegis acceptam, & auditoribus ſalutarem, ducta vxore, anno 89, DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, conſulis ibidem filia, ex qua liberos ſuſcepit nouem, de quibus filij duo, & filiæ tres, adhuc ſunt ſuperſtites, quæq; Calendis Maij ſuperioris anni piè conſopita eſt. Cùm autem non ardor modò doctrinæ pietatis cœleſtis tuendæ & propagandæ, in ipſo mox luceret ſingularis, ſed ſubinde etiam in illo dona τῆς δυνάμεως ἑρμηνευτικῆς & dexteritatis τῆς πραγματείας Eccleſiaſticæ, augmenta caperent illuſtriora, famæ & nominis celebritate notior factus, autoritate ampliſſimi & celeberrimi Senatus huius oppidi, anno XCII. ad noſtras Eccleſias, adminiſtrandas reuocatus fuit. Quibus in exercitationibus liberaliſſimis, non modò operæ Eccleſiæ precium fecit laude digniſſimum aliquot annos, magna cum multorum gratulatione, (vnde opera illius ad gubernationem ſeu ἐφορείαν Eccleſiæ Leiſnicenſis expetita fuit) ſed etiam in linguæ ſanctæ cultura, eas progreſſiones, opinione fecit celeriùs, vt ſine cortice, quod dicitur, natare, & ſcripturam propheticam, ex limpidiſſimis fontibus Iſraëlis, interpretari, & myſteria multa, quæ eruditos interpretes, canum ſagacium inſtar, laterent, velut feram optatam, ex ſpecu cœleſtis nemoris eruta, in lucem & conſpectum hominum producere, & ad vſum Eccleſiæ, magno cum fructu, præ alijs accommodare poſſet, non ſine Synagoniſtarum admiratione. Quæ miranda ſtudiorū προκοπὴ illum quoq; in maxima Eccleſiæ perturbatione & piorum cribratione, cum vnanimi ampliſſimi Senatus huius ciuitatis conſenſu, autoritate Illuſtriſſimi Principis Electoris confirmato, ad πρωτοκαθεδρίαν Eccleſiæ D. Nicolai, præter ipſius opinionem & expectationem, feliciter euexit. Et hæc gubernacula Eccleſiæ tenuit ab anno XCIV. non modò ἀπροσκόπως, præſidis ſeduli, attenti, & fidelis officio fungendo, ſed etiam magno cum auditorum, peneq; inenarrabili fructu & præconio. Cum autem labor improbus & ſtudium indefeſſum, in illo nihil quicquam remitteret, ſed ſubinde intenderetur magis magiſq;, pro ingenij contentione generoſiſſima, qua ſubinde maiorem ſibi copiam, & theſauros ampliores cœleſtis ſapientiæ comparare, conabatur, factum eſt, vt editis aliquot, ſolertiſſimæ facultatis, ſacra cùm diſputandi, tùm enarrandi, ſpeciminibus, in hac ſchola celeberrima, in difficilimis Eccleſiæ controuerſijs, magna cum auditorum voluptate, curſu τῆς προπαρασκευῆς, per Baccalaureatus & Licentiæ exercitia, ordine abſoluto, cum Domino Superattendente, conſentientibus judicijs & ſummâ voluntate communitatis, ſtudij Theologici, in hac Academia, honoribus Doctoratus Theologici publicè, inter multiplicia literatorum συγχάρματα, ornaretur, anno ſcilicet Chriſti XCIX, quibus illi teſtimonium τῆς ἀμφιδεξίας & aptitudinis præclaræ, ad ſcholaſticā non minus iuuentutem præclarè informandam, quàm plebem docendam, tributum fuit conſpicuum & celeberrimum. Nec vanum de ipſo fuit collegij Theologici judicium. Paulò enim pòſt, quam non ſine ſummo labore & defatigatione, vir quidam reuerendus & clariſſimus, cum Canonicatus profeſſione prius ſuſtinuerat, profeſſionem Theologicam quartam, ſumma voluntate ipſi ceſſit, in qua ſparta ſcholaſtica ornāda quoq;, non minus, quàm in Paſtoratu adminiſtrando, rurſus ſumma cum laude & approbatione plurium elaborauit, & maiorem in modum eminuit. Hanc profeſſionem theologicam, cooptatio honorifica in Collegium Principum minus, è veſtigio comitata eſt. Quam cooptationem, libellus cantionum Pſalmi Dauidis, ab ipſo editus, magno cum applauſu ſecutus eſt τῆς εὐχαριστίας ἕνεκα. Et quia gubernatio ſtudiorum & commodorum facultatis Theologicæ, certo ordine, per Doctores illius facultatis ſingulos, decurrit, ſecundùm eorum ſeriem, ideò non modò profeſſionis celeberrimæ ſtationem, ſummo cum decore, tenuit, ſed ſimul etiam in adminiſtrandis facultatis rebus, maximè in cenſura nouorum ſcriptorum Theologicorum, ſubinde edendorum, quæ vt judicij dexteritatem, in hac συνδρομῇ controuerſiarum Theologicarum: ita laboris aſſiduitatem requirit penè indefeſſam, præclariſſimè de ſynedrio exercitationum Theologicarum, in hac Academia, meritus eſt. Cùm autem præcipua facultatis Theologicæ vis, in controuerſijs dogmatum ritè dijudicandis conſiſtat, meritò ſummam defuncto laudem & memoriam immortalem parit & conciliat, acrimonia & ſolertia judicij illius, in reſpondendo & λύσεσι difficillimas refutando, in diſputationibus publicis Theologicis, qua, non modò verum à falſo, & precioſum à vili, diſcernere & diſpeſcere potuit feliciſſimè & dexterrimè, vt theſium propoſitarum veritas non modò maneret immota, ſed lux etiam & perſpicuitas illarum inde incrementum caperet: verùm etiam diſputantium animos conciliare, & ambigentium erudire, & contra turbines quoſuis confirmare potuit. Quam ob facultatem etiam ad viſitationes Electorales eccleſiaſticas, cum nobiliſſimis viris adhibitus eſt, Lipſiæ, Grimæ, Ileburgi, & Delitij. Perinde atq; nemo fuit, qui non coniugij ab ipſo ante ſeſquimenſem inſtaurati, nō magna cum voluptate & jubilo ſpectator extiterit. Quò autem viuus dominus Doctor, maiore Eccleſiam cumulauit voluptate, ex felicitate curſus illius concepta, difficultatibus quidem non carentis, ſed ex quibus tamen ſingulari DEI beneficio mirabiliter ſemper emerſit, & cathedræ ſuæ cum piorum omnium gratulatione reſtitutus fuit: eò maiorem lugendi moleſtiam, Eccleſia ex illius fato nouo concepit, qui poſtquàm ex colicis paſſionibus, facta virium debilitate, opinione celeriùs oppreſſus, nō modò virium ἀναστροφὴν nullam recuperare potuit, ſed etiam in illa virium omnium deiectione immedicabili, præter opinionem, expirauit. Quo in caſu illud maximè nobis jucundum & optatum accidit, quòd non modò in vera agnitione & inuocatione Filij DEI, quam auditu, lectionis quatuor capitum Euangelij, ſecundùm Johannem XIV. XV. XVI. & XVII. maiorem in modum excitauit & confirmauit, quibus κύκνειον ᾆσμα τοῦ λόγου σωτηρίου Chriſti continetur, anno ætatis XLIII. ex hac vita placidiſſimè deceſſit, ſed etiam quod ſummi imperatoris exemplo, ſe magis de ſalute relictæ Eccleſiæ conſtante, quàm de ſua vita ſolicitum eſſe, teſtatus eſt, ita vt dubij nihil ſit, eum in ſinu Chriſti ſuauiſſimè nunc requieſcere, ornatum corona vitæ, juſtitiæ & gloriæ immarceſſibilis. Qua in parte, quò maiorem Eccleſia jacturam fecit, eò maiore cum deuotione oramus, vt cuſtos Eccleſiæ, Dominus noſter JESVS CHRISTVS, vberiore clementia fulciat ædificium apud nos Eccleſiæ, & ſarciat damnum hoc, ſufficiendo in locum euocati, virum pietatis, linguarum, eruditæ doctrinæ & virtutum ornamentis, paſtore digniſſimis, præſtantem, nec pro auro orichalcum, aut pro argento ſtannum, ſubſtitui patiatur, propter gloriam nominis ſui & Eccleſiæ incrementum, Amen. Deductionem exuuiarum defuncti, nobiſcum hodiè, hora III. ex ædibus illius, ad templum illi concreditū, comitentur membra academiæ, præſtitura officium Deo gratum, honeſtæ viduæ, & familiæ mœſtiſſimæ, honorificum, & noſtro ordine digniſſimum futurum. Propoſitum Lipſiæ 28. Maij, Anno Chriſti M. DC. IIII.

LIPSIAE, in officina typographica Abrahami Lambergi.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-74221-p0003-6

Za 1687 M.
(x 2045041)
Fk. 50. (6)
Za 1687
BIBLIOTHECA PONICKAVIANA
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HALLE (SAALE)
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-74221-p0004-1

Za 1687 M.
Fk. 50. (6)
(x 2045041)
Za 1687
BIBLIOTHECA PONICKAVIANA
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HALLE (SAALE)
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-74221-p0005-7

Za 1687 M.

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

OMnium piorum animos occupauit, omnibus ætatibus, ſtudium celebre & feſtiuum, cùm alios ἄνδρας φιλοδόξους, tum ἱεροφάντας, maximè ἀρχιμανδρίτας, vt Euagrius loquitur, ſeu Eccleſiæ & ſcholæ gubernatores excellentes, maximeq; ſalutares, præclariſſimeq; meritos, piè defunctos, cum θρηνολογίας ſocietate, tum grato debitæ parentationis præconio proſequendi, non modò, vt ipſis eorumq; familiæ conſtent, ea, quæ debentur, τῶν πόνων exantlatorum ἐπίχειρα, & alij ζήλῳ imitationis laudabilis pietatis, ſapientiæ & virtutis præ... deceſſorum, accendantur, ſed etiam, vt donorum omnium autori, DEO ipſi, δοξολογία perſoluatur debita, & magnitudine iacturæ ſeu cladis τῶν μεγάλων δογματιστῶν καὶ τῆς ἀληθείας ἀγωνιστῶν καὶ νικητῶν, vt Nazianzeni verbis vtamur, seriò deplorata, incendium piarum precum, quibus auerſio maiorum ruinarum & ἀποκατάστασις domus DEI, per παραστάτας heroicos, rei Eccleſiaſticæ antiſtites, neceſſaria & conueniens, ab architecto ſummo fideliſſimoq; obtineatur, in nobis exuſcitetur & exardeſcat. Cui conſuetudini ſaluberrimæ, vt nunc quoq; à nobis ſatisfiat, occaſionem nobis offert (proh dolor) ἀπροσδόκητος, at reuera beata ἀνάλυσις, πρὸ ὥρας ἀνηρπασμένου, vt Gregorij Niſſeni phraſi vtamur, viri reuerendi & ampliſſimi [illegible] ...laipaſtoris digniſſimi, & ἀρχιτέκτονος τῆς οἰκίας κυρίου [illegible] ...ctu, ſed egregiæ quoq; laudis præconio digniſſimi [illegible] ...tus ab auo Coloniæ mortuo Anno &c. LXIV. Cu[illegible] ...pietatis & literarum officina, artificibus inform[illegible] ...n eruditæ doctrinæ & linguarum, etiam Ebraic[illegible] ...catecheticæ præſidia, vnà cum dignitate Baccala[illegible] ...ditionis vſum ſibi comparaſſet optatum, non m[illegible] ...tiam poſt in συνεργίαν ludi publici, ad D. Thomæ, a[illegible] ...n ſine multorū grata prædicatione, & ampliſſim[illegible] ...inde ab initio coniunxit, veræ & ſanioris Theolo[illegible] ...ipſo tum temporis typis diuulgatæ, non ſine ſpecie fructus præclariſſimi, & ſpe progreſſionum futurarum, longè vberiorum, teſtantur. Cùm autem præclaris, tam naturæ donis, quàm artium & linguarum, ſtyli præſertim purioris & nitidioris adminiculis, ad vtrumq; docendi genus, tam ſcholaſticum quàm Eccleſiaſticum, diuinitùs inſtructus eſſet, maturè animum ad miniſterij ſacri προγυμνάσματα appulit, in ijſq;, ſine magno negocio, tantum profecit celerrimè, vt ad συνεργίαν miniſterij Eccleſiaſtici, in oppido Rochlicij, anno 88. magno omnium ordinum conſenſu vocaretur, in eoq; aliquot annos operam nauaret, DEO gratam, Eccleſiæ & Synedrio ſummopere probatam, collegis acceptam, & auditoribus ſalutarem, ducta vxore, anno 89, DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, conſulis ibidem filia, ex qua liberos ſuſcepit nouem, de quibus filij duo, & filiæ tres, adhuc ſunt ſuperſtites, quæq; Calendis Maij ſuperioris anni piè conſopita eſt. Cùm autem non ardor modò doctrinæ pietatis cœleſtis tuendæ & propagandæ, in ipſo mox luceret ſingularis, ſed ſubinde etiam in illo dona τῆς δυνάμεως ἑρμηνευτικῆς & dexteritatis τῆς πραγματείας Eccleſiaſticæ, augmenta caperent illuſtriora, famæ & nominis celebritate notior factus, autoritate ampliſſimi & celeberrimi Senatus ... Quibus in exercitationibus liberaliſſimis, non modò operæ Eccleſiæ